

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת ויקהל תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - פ"ג

1. אלו ספיקות נסתפק אביי בשיטת ר"א שיש שיור בגט?

- א. אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון, וחזר ואמר לה לראובן ושמעון, האם כוונתו רק להתירם, או שכוונתו גם לאסור עתה את כל העולם.
- ב. אם תכריע שרק להתירם, כיצד הדין אם רק חזר ואמר 'לראובן', האם רק משום שבו פתח או שכוונתו להתיר את ראובן דווקא.
- ג. אם תכריע ש'לראובן דוקא' כיצד הדין אם אמר 'לשמעון'.
- ד. רב אשי הסתפק כשאמר: 'אף לשמעון' האם אף הכוונה כלפי העולם או כלפי ראובן. תיקו.

2. ברייתא - לאחר פטירתו של ר"א, נכנסו ארבעה זקנים להקשות על שיטתו שיוכל לעשות הבעל שיור בגירושין. כיצד פרכו ש'אי"ז כריתות'?

- א. רבי טרפון - הלכה ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו, ומת בלא בנים, נמצא עוקר יבום מן התורה.
 - ב. רבי יוסי הגלילי - היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה..
 - ג. רבי אלעזר בן עזריה - כריתות - דבר הכורת בינו לבינה, וכאן נשאר קשר.
 - ד. רבי עקיבא - הלכה ונשאת לאחד מן השוק והיו לה בנים, ונתארמלה או נתגרשה, ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו, נמצא גט בטל ובניה ממזרים..
- דבר אחר: הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן, ומת המגרש, לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם? וק"ו: מה גרושה שהיא קלה - אסורה בשביל צד גירושין שבה, אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש.

3. על כל הטענות יש פירכא חוץ מעל טענתו של רבי אלעזר בן עזריה. כיצד פורכים?

- א. על דברי רבי טרפון - וכי בת אחיו לא ישא, שמא ימות בלא בנים, ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה [ובהכרח יש להעמיד שפירש 'אלא לפלוני' על מנת].
- ב. על דברי ר' יוסי הגלילי - כוונתו הייתה באישות, והפירכא, שמצינו 'אשת איש' [ובהכרח יש להעמיד ב'חוץ'].
ג. על דברי רבי עקיבא - וכי בכל תנאי לא תנשא שמא יהיה גט בטל ובניה ממזרין [ובהכרח יש להעמיד דבריו ב'על מנת'].
כשרבי עקיבא פרך 'דבר אחר' בהכרח יש להעמיד דבריו ב'חוץ' וכוונתו לפרוך ממה נפשך אם כמ"ד על מנת, ואם כמ"ד חוץ.

4. ר' יהושע אמר להם אף שגם לי יש פירכא על ר"א, אבל לכולנו יש לומר 'אין משיבין את הארי לאחר מיתה' מה פירכתו?

מקשים - כמו קודמי הויה ראשונה לא הייתה קשורה לשום בן אדם, כך בקודמי הויה שניה אינה קשורה לאיש.

5. מודה ר"א, במגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה ונישאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמוותרת לזה שנאסרה עליו. טען ר"ש בר אלעזר: היכן מצינו שזה אוסר וזה מתיר. מהיכן רצו להוכיח שכן מצינו?

- א. יבמה, בעל אוסר ויבם מתיר - ונדחה: היבם עצמו התיר שהרי מהבעל הייתה מותרת ועומדת.
- ב. נדרים, נדר אוסר וחכם מתיר - ונדחה: הרי אמר ר' יוחנן: אין חכם מתיר כלום אלא בחרטה.
- ג. הפרת הבעל, אשה נודדת ובעל מיפר - ונדחה: כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת.

6. רבנן, שלא טענו כראב"ע מה למדו מ'כריתות'?

ה"ז גיטך ע"מ שלא תשתי יין, ע"מ שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, שלשים יום - ה"ז כריתות - כיון שבשלב מסוים תתנתק. עוד למדנו - ה"ז גיטך על מנת שלא תשתי יין כל ימי חייכי - אין זה כריתות, כל ימי חיי או חיי פלוני - ה"ז כריתות, כיון שבשלב מסוים תתנתק.

7. נסתפק רבא כיצד הדין אם אמר 'היום אי את אשתי ולמחר את אשתי' בדעת מי נסתפק?

- א. גם ר' אליעזר שמתיר יתכן דווקא כשמשייר לעולם אבל כאן לא.
- ב. גם לרבנן שגט 'חוץ' פסול, יתכן שזה דווקא כשלא היה זמן שניתקה ממנו לגמרי, אבל כאן ליום אחד מתנתקת לגמרי. למסקנה פשט - לדעת שניהם כיון שפסקה יום אחד פסקה לגמרי והגט חל והתנאי בטל.